

Tebi Majko

Glasilo Svetišta bl. Marije Propetoga Isusa Petković

Blato • 9. rujna 2014. • br. 3 • god. VIII.

Cijena 10 kn

ISSN 1846-6400

www.marijapropetog.hr/glasilo.htm

Sadržaj

- s. M. Jasmina Gašparović
3 Riječ urednice

Blagdan bl. Marije Propetoga...

- s. M. Jasmina Gašparović
4 Iskusila je Božju dobrotu
i vodstvo Duha Svetoga
Dvanaesta proslava blagdana
bl. Marije Propetoga u Blatu

- mons. Dražen Kutleša
26 Usmjeravala je ljude prema Bogu!
Propovijed u Blatu, 9. srpnja 2014.

Spomendan bl. Marije Propetoga...

- s. M. Véronika Dunatov
30 Cavtat

- Stipe Ćurić
31 Hamilton

- Sandra Zamečnik
31 Osijek

- Mira Tomas
32 Plina-Stabljina

- Gordana Krizman
33 Pula

- mons. Andrija Aničić
34 Subotica

- s. M. Angela Tokić
36 Uskoplje

- Vesna Puljić
37 Zagreb – sv. Josip

- s. M. Patricija Jurić
39 Zagreb – sv. Petar

Djelovanje Družbe Kćeri Milosrđa...

- 41 Poučavanje djece iz ljubavi prema Kristu
Dani vrtića »Marija Petković«

- s. M. Jasmina Gašparović
42 Preobraženje u susretu s Gospodinom
Redovničke svečanosti DKM

Poštovani čitatelji glasila i štovatelji blažene Marije Propetoga!

s. M. Jasmina Gašparović,
glavna i odgovorna urednica

Osluškujući Božju volju za svoj život, i prihvaćajući je u svom srcu kao znak njegove ljubavi i očinske brige, bl. Marija Propetoga ostvarila je svoj put svetosti. No nisu samo oni koje Crkva prepoznaće kao Božje ugodnike i službeno ih proglašava svetima bili pozvani na ostvarenje te svetosti. »Budite, dakle, savršeni kao što je savršen Otac vaš nebeski!« (Mt 5, 48) i »Budite, dakle, sveti, jer sam sret ja!« (Lev 11, 45; 19, 2) poziv je koji Gospodin upravlja svima. Svatko od onih koji se zovu Božjima pozvani su da u svome životu ostvare njegov poziv na svetost, pozvani su da svatko za sebe otkrije svoj put posvećenja. Stoga je svakom vjerniku važno osluškivati ono što Gospodin poručuje u svojoj riječi. Bl. Marija Propetoga, iako je imala i posebna iskustva Božjega govora, oslanja se na riječ Svetoga pisma, a posebno Evandjela, i svoje sestre poučava tomu:

»Sada u Isusu Kristu, našem Gospodinu, želim da vas poučim da ljubite i vršite sveto Evandjeљe. Morate naime imati veliku ljubav za čitanjem i učenjem božanskih riječi našega Gospodina, Isusa Krista, njegova svetog Evandjela, po kojemu moramo živjeti i u njemu druge poučavati, a mi same tako ga opsluživati da budemo uzori za druge, kao živa Evandjela. A zato je potrebno da ga dobro upoznamo, razumijemo i naučimo« (*Pouka*, 3. srpnja 1942.).

Nije dostatno samo poznavati ono što piše u Svetom pismu. Ono je živa Božja riječ koja treba ući u naše srce, koja treba rasvijetliti naše tmine i ražariti u nama ljubav prema Gospodinu. Stoga bl. Marija Propetoga poručuje:

»Sveci su ne samo učili sveto Evandjeљe, nego su ga pobožno nosili u svom srcu, razmišljali o njemu, proživljavali ga i druge poučavali u njemu. Mnoge osobe iz velike ljubavi koju goje prema riječima božanskog ljubimca Isusa, nose sveto Evandjeљe na prsima, a njegove svete riječi u pameti i u srcu, jer je sveto Evandjeљe snaga i utjeha za dušu« (*Pouka*, 3. srpnja 1942.).

Kada u našem srcu zaživi takva ljubav, onda ćemo u svemu tražiti ono što Gospodin hoće, ljubiti ono što ljubi naš Gospodin i živjeti u jedinstvu s njim.

»Tko ljubi Isusa Krista, ljubi njegovu riječ, njegovo Evandjeљe i živi po njegovoj riječi u njemu i samo za njega« (*Pouka*, 3. srpnja 1942.).

A tako živjeti, znači biti na putu svetosti.

s. M. Jasminka Gašparović

Iskusila je Božju dobrotu i vodstvo Duha Svetoga

Dvanaesta proslava blagdana bl. Marije Propetoga
u Blatu od 30. lipnja do 9. srpnja 2014.

Već dvanaesti put od proglašenja blaženom, 6. lipnja 2003. u Dubrovniku, u rodnom Blatu bl. Marije Propetoga, u njezinu svetištu u Kućici matici Družbe Kćeri Milosrđa slavio se njezin blagdan 9. srpnja na koji su se njezine sestre, štovateljji, sumještani i suotočani otoka Korčule kao i brojni hodočasnici iz raznih krajeva pripravljali devetnicom.

Prva tri dana devetnice predslavitelj euharijskoga slavlja bio je fra Zdravko Lazić, ofm, gvardijan franjevačkoga samostana na Kaptolu u Zagrebu, a prvoga je dana u propovijedi istaknuo potrebu šutnje i snagu njezina blagoslova u vjerničkom životu:

»U današnje vrijeme čovjek puno govori. Toliko se govori da više nije moguće slušati. Vjerujem da ste već puno puta iskusili blagoslov šutnje i smirenja kad ste sjeli u crkvenu klupu i jednostavno stali pred Bogom ili kad to jednako tako učinite u svome domu, u svojoj sobi, jutrom ili večerom. Doživjeli ste duboki mir Božje prisutnosti, njegove blizine. Blaženica je cijeli svoj život svojim duhovnim kćerima svjedočila u pismima i poukama blagoslov šutnje. Samo onaj tko zna zastati i zašutjeti pred Bogom, može doživjeti ljepotu: 'Iz srca mi naviru riječi divne: pjesmu svoju ja kralju pjevam' (Ps 45, 2). Toliko je puta isticala da nas šutnja liječi i čuva, da usporava naš govor i zauzdava naš jezik da ne bismo povrijedili drugoga, da ne bismo

tu ubojitu strjelicu usmjerili prema drugome i da drugi ne trpi zbog nas, da ga ne ožalostimo. Stoga je blaženica često izgovarala riječi psalmista i uz to činila znak križa na svojim usnama: 'Na usta mi, Gospodine, stražu postavi i stražare na vrata usana mojih! (Ps 141, 3). Često se pozivala i na sv. Jakova apostola koji u svojoj poslanici jednostavnom riječju i vrlo praktično govori da je blažen onaj tko zna obuzdati svoj jezik i svoj govor.

Zato bih volio da i mi u svome duhovnome životu, po njezinu primjeru i njezinu zagovoru, pokušamo vježbatи šutnju. Šutnja je dragocjeno sredstvo u iskustvu vjere zato što nas ona sabire da, poput blaženice, uranjamо u Boga. Ona, zagledana u raspeļo doživljava ljubav svoga božanskog Učitelja. Tu se ona sjedinjuje s njim i tu, po mudrosti svetoga križa, uči šutjeti, šutjeti pred Bogom. Velika je njezina riječ kad kaže da je šutnja pred Bogom čežnja za njegovom nastanjeničću. Upravo to treba nama suvremenim vjernicima i svim ljudima. Moramo shvatiti vrijednost i snagu šutnje i povučenosti u osamu da bismo se susreli s Bogom. Tada nam zajedništvo u Bogu postaje izvor velikoga blagoslova. Zaboravljamo ono čemu nas Božja riječ uči i na što nas Isus potiče, a to je da nam usta uvijek izgovaraju riječ blagoslova. Naša je blaženica svoje duhovne kćeri podsjećala na to da se Bog služi našim ustima. Nukala ih je ne zaborave svojim ustima i srcem blagoslivljati njegovo sveto ime i molila ih je da govore lijepе riječi, riječi koje ohrabruju, pridižu, ulijevaju mir i sigurnost.«

Propovjednik je usrdno pozvao vjernike da pokušaju paziti na svoj svagdanji govor, da paze na to što i kako govore, kakve misli i riječi vlađaju njihovim srcima. Iznova je ponovio potre-

bu šutnje, jer samo se tako Bog i njegova milost mogu nastaniti u vjerničkome srcu.

Za vrijeme euharistijskog slavlja pjevalo je dječji zbor »Stope« pod vodstvom s. M. Danièle Lisica.

Drugoga dana devetnice propovjednik je u središte slavlja stavio Božju riječ, ističući Božju vjernost u obećanjima koja je dao čovjeku.

»Božja je vjernost uvijek ulijevala duboki mir i sigurnost našoj blaženici. Ona se potpuno predala njegovu vodstvu i živjela je po njegovoj riječi. Često je u molitvi Duhu Svetom tražila mudrost odozgo, da Božju riječ prepozna kao Božje vodstvo. Onaj koji vjeruje u Božja obećanja uvijek je otvoren u poznavanju, prepoznavanju, razmišljanju o Isusu u njegovu životu, o toj vječnoj Riječi koja je sišla iz krila Očeva i uzela našu ljudsku narav. Franjevački pozdrav *Mir i dobro* želja je da se Božji mir kao uskrsli dar širi svijetom u svakodnevnički našega života, da se dobro čini i da ljudi jedni prema drugima budu dobrohotna srca. Naša je blaženica to živjela kao trajno nadahnuće i trudila se prenositi ga na druge. Takvo je življjenje bilo njezin odgovor na poticaje Božje riječi. O čemu je god govorila, gdje god je savjetovala i poučavala, uvijek je svjedočila iz vlastitoga iskustva i to ponizno, nikad se ne namećući kao učiteljica koja želi zadiviti svojom pamćeu, nego kao ona koja je iskusila Božju dobrotu i vodstvo Duha Svetoga. Uvijek se pozivala na Svetu pismo – bilo da navodi primjere iz Staroga zavjeta, najčešće Joba kao velikoga vjernika koji je ostao vjeran Božjoj riječi ili da upućuje na riječ Novoga zavjeta. Svaki Isusov učenik mora neprestano bdjeti nad Božjom riječu i u sebi provjeravati koliko je u skladu s evanđeoskom porukom.

Božja nam riječ pomaže u preispitivanju koliko sebe prihvaćamo kao Božji dar i koliko druge prihvaćamo kao dar Providnosti.

Želimo od bl. Marije Propetoga učiti da i mi u poniznosti srca prihvaćamo Božju riječ kao živi Božji govor. Pričešćujemo se iz dva svetohraništa: svetohraništa Božje riječi i svetohraništa Božjeg kruha. Ako se ne pričestimo Božjom riječju, ako ona ne uđe u naš um i srce, ako ne znamo što je Isus rekao i što traži od nas, ako nismo čuli kako nas ohrabruje i doživjeli kako liječi našu dušu, kako u naše srce spušta utjehu – onda ne možemo s dubokom čežnjom pristupiti ni svetoj pričesti, stolu kruha.«

Na završetku je fra Zdravko potaknuo vjeruške da naizust uče neke ulomke Božje riječ, da ih što češće ponavljaju i sebi osvješćuju. Posebice je potaknuo da se uče psalmi koji su spontane molitve psalmistâ, pa mogu postati i naša osobna molitva. Neki psalmi nas mogu ohrabrvati, pridizati, liječiti našu dušu, pokrenuti naše pouzdanje u Boga, upravo onako kako je bl. Marija Propetoga to revno činila, moleći neke psalme iz dubine svoga vjerničkoga srca.

Liturgijsko je pjevanje predvodio župni zbor iz Smokvice.

Trećega dana devetnice fra Zdravko je govorio o tri temelja duhovnoga života, o *molitvi, milostinji i postu*, kamenima temeljcima koje je blaženica savršeno isklesala živeći svoje redovničko poslanje i ugrađujući ga u karizmu Kćeri Milosrđa.

»Samo ono što smo dopustili da uđe u našu nutrinu, samo ono što se u nama razvija kao unutarnje blago, može se očitovati i u pravom djelovanju. S tim se borimo kad god se kajemo, osobito uvečer prije spavanja. Tada

nam zabljesne neka slika iz dana kad smo bili manje ili više licemjerni, kad smo govorili kao vlastito uvjerene ono što zapravo ne činimo i ne zastupamo. Često smo napesti i nervozni zato što umjesto sklada između naših riječi i djela osjećamo tu unutarnju rastrganost, unutarnji nered i nesklad. Zato nam Isus daje ova tri sredstva koja moramo svaki dan njegovati i istinski živjeti, inače ne možemo živjeti evanđeoski put. Naša je blaženica to živjela i svjedočila i doista ostvarila evanđeoski život.

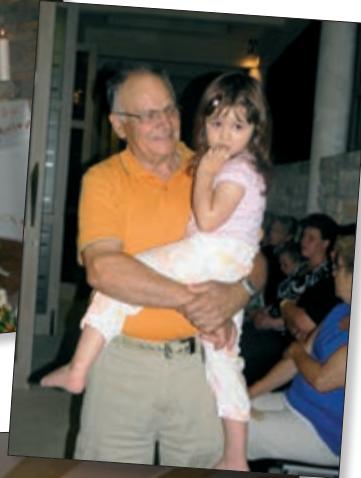
Na putu molitve mnogi se trude, ali su kušani napašću i to dvostrukom. Prva je napast da se odustane od molitve zbog mnoštva obveza, zbog potrebe da se djeluje, da se čine djela milosrđa i ljubavi prema potrebnima. Druga je napast u nekim da mole samo ustima, tj. da samo izgovaraju molitvene obrasce u strahu da će ih Bog kazniti ako ne izmole neke molitve i da će im uskratiti svoj blagoslov ako ga ne zazovu u pomoć. Kad u vjernika oslabi molitva, sve mu oslabi. Ni je lako moliti – molitva je svojevrsna borba i zato molitelju treba snaga odozgo – treba mu sila, mudrost i jakost Duha Svetoga. Blaženica je to dobro znala i zato je neprestano zazivala duha Mudrosti da je rasvijetli, da može učiniti velika djela. Učimo od blaženice, naslijedujmo je u njezinoj ustrajnosti u molitvi. Tako nećemo podleći napasti slabljenja u molitvi i skraćivanju vremena za molitvu. Blaženica je povezala molitvu i rad. Uvijek je imala vremena za meditaciju pred križem, za promišljanje Božje riječi, za molitvu krunice, za pobožnost svecima i anđelima – iz svega toga je crpila nadahnuće i snagu za rad i djelovanje. Isus nas uči i poziva na to da svoj odnos prema Bogu gradimo i produbljujemo molitvom.

Milostinja je drugi kamen temeljac našega vjerničkoga življenja. Nekada nam je možda lakše pružiti ruku i dati koju kunu ili malo hrane da ublažimo potrebu našeg bližnjega, ali blaženica nam tumači da je milostinja više od toga. Milostinja je dopustiti drugome da ima pravo na moj život, da ono što smo od Boga primili, sve darove i sve ono što nosimo kao dobre značajke svoje osobnosti trebamo dijeliti s drugima. To je ono na čemu vjernici često padaju na životnom ispitnu. Teško nam je darovati svoje vrijeme jer smatramo da ono pripada nama i da njime možemo raspolagati po slobodnoj volji.

A treći je kamen temeljac vjerničkoga života – *post*. On nije samo odricanje od hrane. Sve je usmjereno tomu da suvremenom čovjeku ništa više ne smije biti teško. Sav tehnološki i drugi razvitak usmjeren je tomu da se čovjeku olakšaju razne radnje. Svugdje se traže samo neke pogodnosti. Samo da sve bude lako, da se ni u čem ne trpi nikakva poteškoća. Blaženica je živjela u vremenu kad su se više isticali post i pokora, nego li je to slučaj danas. Post je nažalost i u Crkvi zanemaren – postimo samo dvaput u liturgijskoj godini, ali mnogi i danas znaju blagodat odricanja. U tomu su izvrstan primjer jer svojim odricanjem, koje su shvatili vrlo ozbiljno i zauzeto, svjedoče da im različiti oblici posta pomažu ne samo jačati svoju volju, nego ga doživljavaju kao Božju milost, kao dar kojim otkrivaju blagodat žrtvovanja. Jedan od takvih primjera je i naša blaženica.«

Za vrijeme euharistijskog slavlja, pjevalo je dječji zbor »Stope« pod vodstvom s. M. Danijele Lisica. Na završetku prvoga trodnevlja fra Zdravku je za riječi poticaja i ohrabrenja zahvalila s. M. Janja Jurman, mjesna predstojnica.

Četvrti dan devetnice, na blagdan sv. Tome apostola, u svetište bl. Marije Propetoga pješke su hodočastili vjernici iz Vela Luke, koji su to činili vjerno svih ovih dvanaest godina dolazeći našoj blaženici sa svojim potrebama i molitvama. Euharistijsko slavlje, za vrijeme kojeg je pjevao župni zbor iz Vela Luke, predvodio je don Ante Burić, veloluški župnik župe sv. Josipa. Zastao je nad evanđeoskim ulomkom pitajući se zašto Toma nije mogao povjerovati u uskrsloga Isusa kojega su okupljeni učenici vidjeli živa nakon uskrsnuća.

»Jamačno je da na to pitanje postoji više odgovora, a jedan od njih je i taj da Toma nije mogao povjerovati jer nije bio zajedno s ostalim učenicima. Okupljeni učenici mogli bi ovdje predstavljati sliku prve kršćanske zajednice koja se okupljala prvoga dana u tjednu da bi proslavila dan Isusova uskrsnucha, a Toma bi mogao biti slika onih članova zajednice koji nisu prisustvovali tim nedjeljnim susretima. I kao posljedica njihovih izostajanja s tih sastanaka dogodilo se nepovjerenje prema ostaloj braći i nemogućnost vjerovanja u samog uskrslog Isusa.

Svake nedjelje Isus staje u sredinu okupljene zajednice i po riječima Svetoga pisma, koje se čitaju te nedjelje, želi donijeti mir ljudskome srcu, kao što je nekad rekao okupljenim apostolima: 'Mir vama!' Nedjeljna misa nije samo obveza vjernika, nego potreba njegova srca, jer u tim trenucima susreta s uskrslim Isusom, čovjekovo uznemireno srce ponovno pronalazi izgubljeni mir. Osim mira koji Isus donosi po riječima Svetoga pisma, on i danas pokazuje svoje probodene ruke i bok u euharistijskoj službi. Ne samo da nam Isus pokazuje koliku je ljubav imao prema nama, već nam daje sebe sama za hranu u euharistijskom kruhu. Blagujući njega, koji je iz

ljubavi dao život za nas, vjernik pronalazi snagu darovati vlastiti život iz ljubavi prema drugima. Kako Božja Riječ donosi mir, tako i euharistijski kruh daje snagu našoj ljudskoj ljubavi u svakidašnjem životu i donosi radost u čovjekovo srce. Učenici su se obradovali vidjevši uskrslog Isusa, a i mi svake nedjelje primamo nutarnji mir koji se ne može kupiti i bivamo učvršćeni u ljubavi kojom iznova prihvaćamo ljude s kojima živimo.

Vrlo često se događa, osobito u naše vrijeme, da zajednica nije čitava na okupu. Razlozi su različiti, ali posljedice nenazočnosti na nedjeljnim sastancima mogu se sažeti u dvije riječi: nepovjerenje prema braći koja se okupljavaju oko Isusa i oslabljena vjera u uskrslog Isusa. Koliko puta nam se u životu dogodilo da su nam ljudi govorili o svojim iskustvima koja su doživjeli na nedjeljnim susretima s Isusom, a mi smo ostali okamenjeni i hladni prema njihovim riječima? Najčešće smo njihove riječi slušali s nepovjerenjem i činilo nam se kao da govore o pojavnostima koje ne pripadaju stvarnom svijetu. Njihova vjera u uskrslog Isusa činila nam se kao izmišljena priča, nešto mimo stvarnog svijeta. U tim smo trenutima i mi bili nevjerni Toma, ne zato jer smo nevjemu izabrali kao životno opredjeljenje, nego stoga što nismo redoviti u nedjeljnim susretima s Isusom, kao što se to dogodilo i Tomi. Tek kad je Toma bio zajedno s braćom na nedjeljnog sastanku, mogao je ponovno povjerovati Isusu i njegovoj ljubavi.

Vratimo se i mi na naše nedjeljne sastanke s našim Učiteljem, slušajmo njegovu riječ, hranimo se njegovim tijelom, a nebeski zagovor sv. Tome apostola i naše blaženice neka nas prati, kako bismo društvu u kojem živimo mogli prenijeti radost susreta s uskrslim Isusom.«

Peti dan devetnice predslavitelj euharistij-skog slavlja bio je nekadašnji blatski župnik don Stipo Miloš, danas župnik župe sv. Kuzme i Damjana na Lastovu, a s njim je suslavio i don Alen Keri, župni vikar župe sv. Mihaela u Dubrovniku. U svojoj je propovijedi govorio o Matejevu pozivu u krug dvanaestorice.

»Današnje nam evanđelje nameće ozbiljna promišljanja o našoj vjeri. Prisjetimo se što bl. Marija Propetoga govori o vjeri: 'Sva naša djela moraju biti prožeta duhom vjere, a to znači u svakoj stvari gledati presvetu volju Božju i raditi iz ljubavi prema Bogu. Osoba bez duha vjere vegetira, mehanički radi i hladno moli, a sve njezine molitve i rad nemaju zasluge za vječni život. Ali ako se radi u duhu vjere, prevladavaju se poteškoće i sve se lako rješava, a u napastima nemojmo se obeshrabriti, jer imamo duh vjere.'

Kad je Isus pozvao Mateja da ga slijedi, pozvao je čovjeka kojega su svi ostali mrzili. Ali ovdje prepoznajemo jedno od mjesta u Novome zavjetu gdje se najviše očituje Isusova snaga da u čovjeku ne vidi samo ono što pojedinac kao osoba jest, nego i ono što pojedinac može biti. Zato nam je jasno zašto se i blaženica, kao uostalom i svi sveti i blaženi, u svojim razgovorima s Bogom uviјek smatra grješnicom, ali su vjerovali ono što je naš Gospodin, kao nitko, pokazao koliko vjeruje u čovjekove mogućnosti. Njegov poziv da 'budemo sveti kao što je svet Otac nebeski' nije puka fraza, nego upravo ta vjera u ono što čovjek može postati. U istom duhu su i blaženičine riječi sestrama, odnosno svim kršćanima: 'Kćeri moje, kao kršćanke moramo težiti za savršenim životom. To su riječi samoga Sina Božjega. Zato služite se sredstvima koja sveta Crkva preporučuje za napredak u krepostima, da bu-

du prilagođena duhu svake pojedine, a Isusu ugodna...’

Svojom svetošću i svojim prianjanjem uz Krista raspetoga i uskrsloga, blaženica nam svima poručuje da naš kažiprst treba združiti s ostalim prstima, da postane ispružena ruka, koja može stisnuti drugu, zagrliti drugoga, spustiti se do pognutog ramena i ponijeti zajedno teret bližnjega. Predajmo se Kristu da po nama čini dobro, tješi žalosne, podiže klonule, poučava neuke, opominje grješnike...»

Za vrijeme euharistijskog slavlja pjevalo je zbor mladih »Stope« pod vodstvom s. M. Danijele Lisica.

Šestoga dana devetnice blaženičino su svetište ispunili hodočasnici iz Novske. Euharistijsko je slavlje predslavio fra Diego Deklić, ofm, magistar novaka s Košljuna provincije sv. Jeronima, u zajedništvu s Milanom Vidakovićem, župnikom župe sv. Luke iz Novske. U svojoj propovijedi fra Diego je istaknuo potrebu da vjernik uvijek bude otvorena srca i uha za Božji govor.

»U životu bl. Marije Propetoga možemo se diviti djelima koja je Bog u njoj činio još od njezine djetinje dobi. Kada se pripremala za prvu pričest majka je zamolila svoga ispovjednika da Marija ne mora zajedno dolaziti s ostalom djecom na vjerouauk nego da može ostati kod kuće i učiti iz katekizma. Marija je žarko željela slušati riječ Božju onako kako joj je htio prenijeti njezin vjeroučitelj, njezin župnik, ali je bila vezana majčinom zapovijedi da mora učiti katekizam. I onda kada je majka šalje kupiti kruha slušala je na vratima sakristije kako ostala djeca odgovaraju vjerouauk i rekla: ‘Oh što nisam siromašna da mogu kao ova djeca biti u crkvi i slušati riječ Božju.’ Koja je to bila glad i žed!

Zapitajmo se: Jesmo li mi u odrasloj dobi, kada se razumije da smo shvatili koje je bogatstvo Bog, tako žedni i željni Božje riječi? A riječ je Božja živa i djelotvorna. Koliko smo usmjereni u svome praktičnome životu na tu riječ, jedinu riječ koja daje smisao našem životu? Blažena nas Marija Propetoga, još od svojih djetinjih dana, upućuje na to da je ona otkrila važnost Božje riječi. Važno je da to i mi otkrijemo, barem prije svoje smrti.

U evanđelju vidimo da Isus šalje ne samo 12 apostola da propovijedaju. Imao je širi krug učenika, njih 72, a među njima su bile i žene. On taj širi krug šalje da idu po dvojica u svaki grad i svako mjesto kamo je sam kazio doći. Ti učenici na neki način pripravljaju Isusu mjesto, pripremaju ljudе za Isusa, za njegov dolazak. Gospodica Marija Petković je kao mlada djevojka pripremala mnoge za prvu svetu pričest. Išla je u Babinu i poučavala djecu težaka koji su radili na njihovim njivama, poučavala ih je katekizam i pripremala ih za sakramente. Obična djevojka, a da joj to nitko nije rekao niti joj to zapovjedio, u srcu je osjetila potrebu i žar, osjetila je Isusovu žed za dušama. Osjećamo li mi žed i glad ljudi oko nas za Bogom i donosimo li im Boga ili smo i sami u svome životu neplodni pa nemamo što donijeti? Poslovica kaže: Nitko ne može dati onoga što nema.

Zato nas blagdan sv. Ćirila i Metoda i ova priprava za blagdan bl. Marije Propetoga nukaju na ispit savjesti našega kršćanskog života da mi za sebe vidimo gdje smo mi to i gdje smo mi u drugovanju sa živom riječi Božjom koja je Isus sam, Isusova osoba. Koliko smo mi zapaljeni njegovom ljubavlju? Samo ako smo njome zapaljeni možemo zapaliti druge. Ako smo sami zapaljeni, onda ne možemo ostati mirno sjediti i čeka-

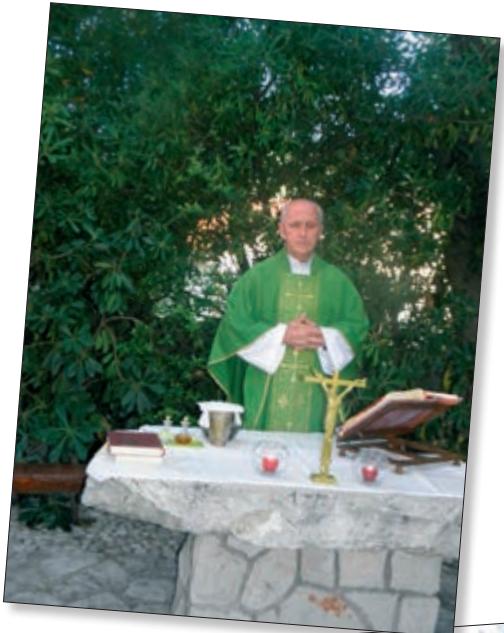
ti da evanđelje navješćuju svećenici, biskupi i papa, nego ćemo to činiti i mi na svakom koraku, u svakoj životnoj prigodi. To je naše kršćansko poslanje. Ne smijemo zadaču koju nam je svima krštenicima dao Gospodin Isus odgoditi ili reći da je to samo za neke, samo za one posebne, samo za svete, za svećenike ili časne sestre. Svi se trebamo osjetiti odgovornima i pozvanima da se naviješta riječi Božja, da se evanđelja i danas širi svijetom. Apostoli su svoje učinili, bl. Marija Propetoga je učinila svoje, a gdje smo mi, što mi činimo, što ćemo mi već danas u svojim srcu odlučiti da to bude još bolje?«

Liturgijsko je pjevanje predvodio župni zbor župe sv. Luke iz Novske koji je nakon toga u samostanskom dvorištu održao koncert. Zbor djeliće otkad su sestre Kćeri Milosrđa 1968. godine došle u Novsku, a redovito predvodi liturgijsko pjevanje na misnim slavlјima, sudjeluju na susretu crkvenih pjevačkih zborova požeške biskupije, na božićnim koncertima, u župnim procesijama i drugim slavlјima. Ima tridesetak članova, a tijekom blatskog koncerta izveli su pjesme: *Gde god su dvojica; Provreše vode života; Pun vjere stoj; Tiho je, tiho; Marijo, uzor vjernice; O najsvetija; Ko žarki oganj i Propetog Isusa.* Na završetku koncerta i zboru i nazočnim slušateljima zahvalila je s. M. Nelija Pavlović, provincijalna predstojnica.

Briga za bolesne, starije i nemoćne sastavnica je karizme Kćeri Milosrđa, pa je sedmi dan devetnice uvijek posvećen bolesnicima koji su nakon euharistijskoga slavlja koje je predslavio fra Diego Deklić imali prigodu primiti sakrament pomirenja i bolesničkoga pomazanja. Euharistijsko je pjevanje predvodio župni zbor župe Svih svetih iz Blata.

»U današnjem Evanđelju Isus kaže važnu riječ koja bi danas trebala posebno odzvoniti

u našem srcu, a ta je: 'Dodjite k meni!' Možemo se smatrati Kristovima, ali je pitanje jesmo li doista došli Isusu. Nije riječ o tjelesnoj blizini i dolasku Isusu do nogu, do njegova oltara. Biti blizu oltara, pa taman to bio i svećenik, ne znači biti blizu Isusu, biti svet i sav pripadati Bogu. Doći Isusu ne znači doći blizu svetohraništa ili doći živjeti u samostanu. Treba doći Isusu ne samo izvanjski, nego mu treba doći blizu nutarnjim putem, srcem. Naše mu se srca treba približiti, onako kako mu se približilo srce mlade Blajke, gospodice Marije, kako su je zvali u Blatu. Ona je dala da njezino srce osvoji Isusovo srce. Od njega je učila.

Kad se približimo Isusu, kad mu dođemo, što nam dalje kaže? Kaže nam: 'Uzmite jaram moj na sebe i učite se od mene.' Od Isusa se učimo pravome životu, od Isusa se učimo pravim vrednotama, ali to se neće dogoditi samo od sebe niti će nam Isus to nametnuti, nego mu mi trebamo dopustiti da nas pouči. Mi trebamo otvoriti prostor svoje slobode koja nam je dana od Boga da kažemo: Gospodine Isuse, uči me i nauči me kako dobro živjeti, kako živjeti po tvojme evanđelju, kako živjeti da moj život буде preobražen na tvoju sliku. Kad gledamo osobe koje su se Bogu predale do kraja, kao što je to bila bl. Marija Propetoga, onda vidimo da je njihov život preobražen. Susrećući takve osobe kao da u toj osobi susrećemo Isusa. Zato su sveci privlačni, jer u njima na neki način gledamo samoga Sina Božjega kojemu su oni dali u sebi slobodne ruke da ih može preobražavati.

Kada se zapitamo koliko smo se puta ispovjedili, pričestili, a možda smo i svaki dan bili na svetoj misi – što se u našem životu mijenjalo nabolje? Je li naš život doista sličan

Isusovu? Može li se nakon 5, 10 ili 25 godina prepoznati da smo se približili Isusovu srcu i njegovu načinu razmišljanja i života? Ne događa se to samo od sebe, nego se događa samo ako dopustimo Isusu da nas osvoji, da nas preobrazi. Pitanje je koliko ćemo mu mi dati da u nama čini svoja djela. Kada gledamo svete osobe onda možemo reći da su one Bogu, Isusu, Duhu Svetom dale odriještene ruke u svome životu. To je jedini put, nema drugoga puta. Ovaj svijet neće biti bolji, ni za mrvicu, ako ne krenemo takvim putem. Ako Gospodinu ne kažemo: Ti vodi, a ne ja jer ipak ti više znaš negoli ja.

Jedna uzrečica kaže: 'Bolje je upaliti i malo svjetlo, nego proklinjati tamu.' Tu je šansa naših kršćanskih života. Ne proklinjati tamu, jer od toga nemamo ništa. To svatko vidi – tama je tama, ali što se hoće učiniti, ne jadikovati, ne reći da mi tu ništa ne možemo, nego dati Bogu da nas upali, da upali naš život. Isus kaže: 'Vi ste svjetlost svijeta (...) neka svjetli vaša svjetlost pred ljudima' (Mt 5, 14.16), a pitamo se gori li doista naše svjetlo, jesmo li zapaljeni Gospodinom? Jer ako jesmo, onda se svijet malo po malo, na prvi pogled možda neprimjetno, ali sigurno, mijenja.

Zato danas, na ovaj dan Gospodnji kada smo okupljeni oko našega živoga Gospodina, a ne oko neke uspomene i nekog obreda, tek toliko da ga ispunimo, u životu susretu sa živim Gospodinom, poželimo prije svih nakana i želja s kojima smo došli u ovo svetište, poželimo da nam Gospodin po zagovoru bl. Marije Propetoga dadne da se odvažimo svoju slobodu darovati Bogu. Ponuditi Bogu same sebe i dopustiti mu da on u nama djeluje. Time bismo učinili ono najpametnije za sebe i ono najveće što mogu učiniti ljudi. Time bismo dali Bogu šansu

da mijenja nas i ovaj svijet. Neka nam Gospodin dadne tu odvažnost i tu hrabrost da to učinimo po uzoru na našu bl. Mariju Pro-petoga.«

Potom je u samostanskom dvorištu održano predstavljanje knjige *Slobodna nedjelja: kultura u nestajanju?* Suizdavači knjige su Centar za promicanje socijalnog nauka Crkve Hrvatske biskupske konferencije, Kršćanska sadašnjost, Franjevački institut za kulturu mira i Hrvatsko katoličko sveučilište. Knjigu je predstavio fra Mijo Džolan, ofm, ravnatelj Franjevačkog instituta za kulturu mira iz Splita.

Osmog dana devetnice euharistijsko je slavlje u svetištu pjesmom uveličao dječji zbor iz Lumbarde, a fra Diego je propovijedao o vjerničkoj ljubavi i vjernosti Gospodinu.

»Jedan od načina na koji proroci opisuju odnos između Boga i njegova naroda jest

zaručnički odnos ili odnos između muža i žene, odnos između zaručnika i zaručnice. Tako proroci često promatraju odnos između Boga i njegova naroda. Međutim, narod Božji kao Božja zaručnica, za razliku od Boga koji je uvijek vjeran i uvijek vjeran ostaje, nije uvijek Bogu bio vjeran, nije mu uvijek ostajao vjeran. Stoga su proroci narod Božji promatrali kao ženu koja se iznevjerila svome mužu, koja je učinila preljub. Takav odnos između Boga i duše, zapravo je i naš

odnos prema Bogu. Možemo se ovdje zapisati: Je li taj naš odnos prema Bogu onakav

kakvim ga opisuje Bog kada kaže: 'Zaručit će te sebi dovjeka, zaručit će te u nježnosti i ljubavi, zaručit će te sebi u vjernosti.' Gdje smo zapravo mi u odnosu prema Bogu? Je li naš odnos prema Gospodinu takav, zaručnički odnos koji je odnos nježnosti i ljubavi, koji je odnos u kojem se zahtjeva vjernost? Ne možemo biti ovdje a da se ne sjetimo one koja je na tajanstven način prisutna među nama – bl. Marije Propetoga. Ona je u svome duhovnome životu rasla veoma brzo, mogli bismo reći da je prije izrasla duhovno nego tjelesno, jer je već – kako sama piše u svojim autobiografskim bilješkama – u 14. godini na blagdan Gospe od zdravlja, 21. studenoga, položila doživotni zavjet djevičanstva, a da, kako piše, nije ni znala što zapravo taj zavjet do kraja izriče. Ona je to shvaćala kao bit djevičanstva i to ne samo kao neporočnost tijela, nego kao veliku ljubav. U 14. godini obećala je Isusu svoju doživotnu ljubav, obećala je da će njezino srce potpuno pripadati samo njemu i nikome drugome. Zato je odlučno odbijala svakog prosca koji je došao na njihova obiteljska vrata, jer je Maria već bila zauzeta. Marijino srce pripadalo je od 14. godine samo Isusu. Naravno to je osobit put i posve osobit poziv koji se ne daje svakome – daje se osobama koje su pozvane na posvećeni život, redovnicima i redovnicama, da njihovo srce pripada cjelovito i potpuno samo Bogu, samo Isusu. Ipak to možemo promatrati i šire, a to znači da je svaki kršćanin pozvan na nešto slično. Pozvani smo da naše biće, naša duša i tijelo budu potpuno posvećeni Gospodinu Isusu, drukčije od redovnika i redovnica, ali bi svaki kršćanin svoju ljubav prema Gospodinu trebao živjeti na neki način. To je to zaručništvo o kojem piše prorok Ho-

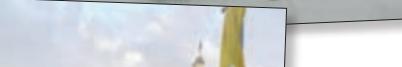
šea. Valja se onda zapitati: Gdje je to moje srce? Srce Marije Petković je od njezine 14. godine bilo posve Isusovo, a gdje je moje srce ovoga časa, kome moje srce pripada? I ako li pripada Isusu, koliko mu doista pripada Isusu? Koliko posto? Je li samo neko-liko posto ili malo više?

Dok primamo svete sakramente, dok se is-povijedamo, otvaramo se Gospodinu i nje-govu spasenjskom djelovanju. On nas diže iz mrtvih, kao onu djevojku koju je uzeo za ruku i podigao iz smrte postelje i ona je oživjela. To se događa i u svetoj ispovijedi kad smo duhovno mrtvi zbog života u grijehu, a Gospodin nas izvlači iz te smrti i daje nam da oživimo. To se događa kada Gospodina primamo u svetoj pričesti, kada mu dolazimo bliže negoli bismo mu mogli doći da je u obličju čovjeka. Mi smo čak sretniji od apostola jer nam Isus nije blizak u čovječjem tijelu. Zašto smo sretniji? Dok je Isus hodao ovom zemljom mogao je biti samo na jednom jedinom mjestu. Tamo su trebali doći oni koji su ga željeli vidjeti ili je on trebao otići na neko mjesto susreta s narodom. Ali nisu ga mogli susresti svi, ni-su ga mogli čuti svi, nisu ga moli dotaknuti svi, nego oni koji su bili blizu njega. A danas, kada je on uskrsli, kada je on proslavljeni, kada se nalazi u svetom otajstvu euharistije, svako od nas ne samo da ga može dotaknuti nego ga može primiti u sebe. To znači ne samo da mu možemo biti blizu ti-jelom, kao što smo ovdje blizu jedni drugima, jer sjedimo jedni do drugih. Mi Isusu možemo biti još bliži jer Isus postaje dio nas samih, a mi postajemo dio njega. To su ve-lika otajstva koja nam se događaju pred oči-ma, a nažalost toga ponekad uopće nismo svjesni. Velike se tajne i velika otajstva Bož-

je ljubavi događaju pred našim očima, a mi ostajemo hladni i tražimo neka druga duhovna uzbudjenja, možda neke čudotvorce koji hodaju ovim svijetom, ozdravljaju bolesne, a ovdje je Isus živi, uskrsli, koji se nude za hranu, koji uskrisuje duhovne mrtvace, koji liječi tjelesne bolesti.

I zato večeras, u ovom danu priprave za blagdan bl. Marije Propetoga, želimo po njezinu zagovoru moliti da poput nje budemo pozorni na Gospodina, da nikada ne budemo ravnodušni na njega. Marija Propetoga je često, vraćajući se sa svete pričesti, znala ostati kao ukopana, sva orošena suzama, jer je shvaćala koga je upravo primila. To bi je otajstvo duhovno potreslo. Pomozi nama koji nismo duhovno izrasli kao ti, da rastemo u spoznaji Krista Gospodina, da ga ljubimo kao što si ga ti ljubila. Nemojmo se zadovoljiti svojim sadašnjim duhovnim stadijem, jer bi to bila smrt duhovnoga života. Stara je izreka da kad se ne napreduje, onda se nazaduje. Zato molimo Gospodina da nam ražari srca, da prepoznamo da nam nije daleko, nego da ga, kao ona žena, možemo životom vjerom dotaknuti u svetim otajstvima. Da kao ona djevojka iskusimo da on dođe nas, da nas uzima za ruku i vodi u život. Jer gdje je Isus, tu je život. Sjetimo se što je Isus rekao Marti, sestri pokojnoga Lazara, kada je rekla da zna da će njezin brat uskrsnuti od mrtvih o uskrsnuću u posljednji dan. Što joj Isus kaže? 'Ja sam uskrsnuće.' Gdje je Isus, ne treba ništa više čekati – tu je već punina, tu se sve ostvaruje, tu je život. Molimo da možemo ući u tajnu toga božanskoga života, da u njoj sudjelujmo još svjesnije, želeći ono što i Gospodin sam želi od nas, a to je sve žarču i žarču ljubav i naše posvećenje.«

Nakon euharistijskoga slavlja uslijedilo je klanjanje Presvetom Oltarskom Sakramenu do ponoći. Uz sestre Kćeri Milosrđa sudjelovali su Franjevački svjetovni red, molitvena skupina »Marija Petković«, članovi bratovština sv. Vincence i Svih svetih, zajednica mlađih, obitelji i drugi.

Posljednji dan devetnice, na uočnicu blagdana bl. Marije Propetoga, program je započeo polaganjem vjenca na spomen-ploču na blaženičinoj rodnoj kući. Svećenici i časne sestre u procesiji koja je krenula iz Kuće matice, a predvodili su je bratimi bratovština Svih svetih i sv. Vincence pod zaštitom Srca Isusova, prošli su ispred župne crkve do rodne kuće bl. Marije Propetoga, a zatim blatskim ulicama sve do svetišta. Vjenac su, obučeni u narodne nošnje, nosili Katarina Bačić Živo i Petar Bačić Posinak, polaznici vrtića »Marija Petković«. Uz pomoć župnika don Nikole Berišića dječak je položio vjenac na spomen-ploču. Procesiju je pratilo pjevanje župnog zbara i sviranje Hrvatske glazbene udruge »Sv. Vincenca«. Po dolasku u svetište predvoditelj slavlja fra Diego Deklić, izložio je blaženičine moći, a bratimi i časne sestre u dva kora ispjevali su Večernju. Potom je uslijedilo misno slavlje koje je u zajedništvu s don Nikolom Berišićem predstavio fra Diego, a u svojoj je propovijedi između ostalog kazao:

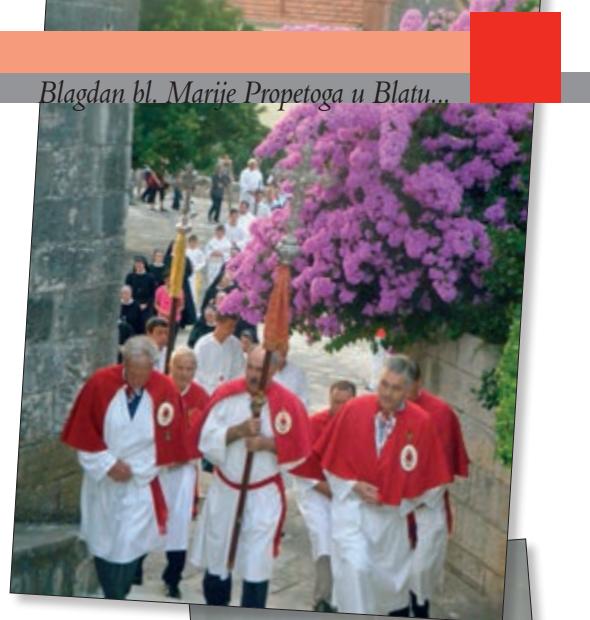
»Evangelist Matej je, kao što smo čuli, zapisao da je Isus obilazio sve gradove i sele, učeći po njihovim sinagogama, propovijedajući Evangelje i lijčeći svaku bolest i nemoc. Drugim riječima, Isus je govorio o Bogu, ali i konkretnim činima pomagao čovjeku. To je ono što je bl. Marija Propetoga ostvarila u svome životu. Još od djevojačkih dana kada je osjetila žar da ono što je

ona doživjela s Bogom, ne može ostati samo u njezinoj intimi, nego je o tome htjela govoriti djeci, mladima, raznim društvima koja su onda bila u Blatu kao što su Kćeri Marijine, Počasna straža, Dobri pastir, Treći franjevački red i tako redom. Istodobno je vodila više takvih društava u kojima je bilo mnogo Blaćana i Blajki.

Marija je govorila o Isusu i nije mogla šutjeti jer joj je u srcu gorio neki oganj koji ju je tje-rao da naviješta, onako kako je to nekad činio Isus. Marija Petković nije ostala samo na velikim i lijepim riječima i mudrim poukama, nego je osjetila da treba i zaći u sirotinjske kuće. U svojim spisima opisuje umiruću ženu u nekoj nastambi više nalik špilji negoli kući, koju su svi bližnji ostavili da umre jer su se bojali zaraze. Pa kad je Marija čula njezin krik i vapaj: 'Gdje su? Zar nema nikoga da mi se smiluje? Marija je čula glas, gotovo krik te umiruće, ostavljene žene i pristupila joj bez straha od zaraze. Bojimo li se i mi da ćemo uprljati ruke pomažući u tuđim životima, pa se radije ni ne zauzimamo za potrebne nego prolazimo mimo njih kao da ih ne opažamo? To je naš današnji izbor. Marija Petković vidi ono dvoje napuštene djece koje nemaju ni oca ni majke, nego ulicama Blata hodaju bosi. Kad ih njezina majka odbija primiti pod svoj krov, Marija vapi: 'O Bože, daj mi kuću u koju ću skupiti tu sirotinju.'

To je Marija koja čini kao i Isus i govorí o Bo-gu, ali djeluje vrlo konkretno. Djela ljubavi, to je njezino velebno djelo koje je počelo onda kada se zaljubila u Isusa, a nije se završilo do dana današnjeg. Na kolikim mjestima njezine duhovne kćeri nastavljaju to djelo milosrđa. Ali nije to dosta, nije dosta da samo tamo neki ili neke odabrane duše čine ono što je činio Isus. Isus kaže: 'Žetva je velika, ali je

radnika malo.' Mogli bismo mi reći: 'Puno je kršćana, ali je Isusovih učenika malo' – onih učenika koji žele zasukati rukave i učiniti nešto konkretno, ne samo prigodno, ispovjediti svoju vjeru nedjeljnom misom, pokojom procesijom, nego konkretnim svakodnevnim živim zalaganjem za ono što je Božje i evanđeosko. Treba nam takvih, počevši od naših duhovnih pastira, pa sve do posljednjeg vjernika u Crkvi koji neće ostati mirno snivajući i umirujući svoju savjest da mi mali ljudi tu ne možemo ništa učiniti. Trebao one koji će, svatko na svoj način, u svoje vrijeme i onako kako ga Bog potakne učiniti nešto. Bl. Majka Terezija bi rekla: 'Učiniti nešto lijepo za Boga.' A lijepo za Boga može se učiniti samo onda kada se učini nešto dobro za čovjeka.«

Za vrijeme euharistijskog slavlja pjevalo je Mješoviti župni zbor Svih svetih pod vodstvom s. M. Danijele Lisica, a po završetku vjernici su imali prigodu častiti blaženičine moći.

Na blagdan bl. Marije Propetoga u svetištu su prije podne slavljenе dvije svete mise. Prvu je predslavio fra Diego, a drugu nekadašnji dugogodišnji blatski župnik don Josip Barišić, sada župnik župe sv. Nikole u Čilipima, a u slavlju mu se pridružio i župni zbor župe Svih svetih iz Blata.

Svečana proslava blagdana započela je u predvečerje kad je na Plokati ispred župne crkve Svih svetih izveden »Blatski tanac« i viteška igra »Kumpanija«. Potom je iz svetišta uslijedila procesija s relikvijarom bl. Marije Propetoga koji je nosio porečko-pulski biskup mons. Dražen Kutleša. Procesiju su predvodili bratimi bratovština sv. Vincence pod zaštitom Srca Isusova i Svih svetih sa svojim procesionalnim raspelima i barjacima. U procesiji su sudjelovale članice Franjevačkog svjetovnog reda, puhački orkestri Narodne glazbe i Hrvatske glazbene udruge »Sv. Vincenca«, djeca iz vrtića »Marija Petković«, dječji župni zbor, pjevački zbor župe Svih svetih, kumpanjoli i tancarice u tradicionalnim blatskim nošnjama, sestre dominikanke iz Korčule, sestre iz Družbe Kćeri Milosrđa, ministranti, svećenici te veliko mnoštvo vjernika. Po dolasku procesije na Plokatu ispred župne crkve Svih svetih, započelo je svečano euharistijsko slavlje uz koncelebraciju devet svećenika.

Usmjeravala je ljudi prema Bogu!

**Propovijed mons. Dražena Kutleše,
porečko-pulskoga biskupa na blagdan
bl. Marije Propetoga u Blatu**

Draga braćo i sestre,

na početku, vas želim na poseban način pozdraviti i čestitati vam ovaj današnji naš i vaš blagdan. Jedna žena koja je rođena ovdje u vašem mjestu zaslužila je biti slavljena i da je mi danas častimo i mnogi po cijeloj Hrvatskoj i izvan nje. Nije to mala čast i to ne postižu mnogi, nego rijetki. Želim na poseban način danas kroz ovo Evandelje što smo ga čuli proći i razmisliti o onom temeljnem pitanju o kojem je razmišljala i naša blaženica, a koje je i onaj mladić iz Evandelja postavio Isusu Kristu: Što

ja trebam činiti da postignem vječni život? Zar nije smisao svakog čovjeka, a na poseban način kršćanina, vjernika da odgovori na to pitanje? Mi moramo biti svjesni da dolazimo na ovaj svijet, rađamo se, nitko nas ne pita gdje, kada, kako, od kojih roditelja. Jednostavno dolazimo. Bog nam daje određeni broj godina 60, 70, ako smo dobrog zdravlja 80 i nakon toga odlazimo s ovoga svijeta. Nitko nas ne pita kada, u koje vrijeme i kako.

Draga braćo i sestre, zar nije sve čudno u ovome svijetu da dolazimo i odlazimo i nitko nas ništa ne pita nego nam se daje neko vrijeme koje trebamo iskoristiti i u kojemu možemo odlučivati o svojoj sudbini i o vječnom životu. Upravo na primjeru ovoga mladića vidjet ćemo što je i naša blaženica ostvarila i zašto je slavimo i zašto i mi želimo biti kao ona. Mladić dolazi Isusu Kristu čuvši njegov nauk koji je propovijedao i vidjevši kako čini čudesa i kako poučava. I on je htio biti takav: »Isuse, što ja mogu učiniti da zadobijem blaženstvo i život vječni?« Isus Krist je čuo njegove riječi i znao je da je to mladić koji je oduševljen, jednostavno nadahnut, ali mu govorи da je samo jedan dobar, nebeski Otac. Svaki mladi čovjek kada treba izabratи neko zvanje oduševljen je, a u puno slučajeva možemo reći i s nestvarnim očekivanjima, jer vide nešto što njegovi roditelji ili bližnji uopće ne vide da bi on mogao u svom životu ostvariti. Isus poziva svakog čovjeka, svakog kršćanina, da razmisli o svome kršćanskom pozivu. Biti vjernik, biti svećenik, biti časna sestra nije lako, ali zato i Crkva, ako pripušta bilo redovničkom

zvanju, bilo svećeničkom, daje neko razdoblje da se razmisli i da se vidi, prvo, je li osoba prikladna za to zvanje, a drugo, prihvaćaju li je i drugi u tom zvanju i prihvaca li ona druge.

Drugo što je Isus želio reći jest da svaki učitelj koji druge uči i privodi ih Isusu Kristu nije sam središte, nego je središte upravo Bog. Tako i naša bl. Marija Propetoga, uvijek je u svom životu usmjeravala ljudе prema Bogu. Nije ih usmjeravala prema sebi, da ona bude središte svijeta, da se njoj dive, nego ih je usmjeravala na to kako da postignu život vječni. Upravo je u tomu tajna svega postojanja, tajna čovjekova života – kako zadobiti život vječni. Mnogi će nam danas nuditi različite teorije o tome kako bismo lako i brzo, vrlo lagodno mogli postići svoje probitke. Ali gledajmo što Isus Krist namjerava dalje s mladićem i što se događa. Vidimo, Isus ga pita o tome obdržava li Božje zapovijedi: Ne ubij, ne sagriješi bludno, ne ukradi, ne reci lažna svjedočanstva... Opažamo da su sve Božje zapovijedi zabrane, a samo je jedna pozitivno izrečena, ona o poštivanju oca i majke. Možemo se zapitati: Što je time Isus Krist htio reći? Htio je postaviti mladiću pitanje, a isto tako i svima nama danas: Ti koji obdržavaš Božje zapovijedi, tj. ti se čuvaš grijeha, ti ne želiš učiniti ništa loše niti sagriješiti. Ali ne, to nije dostatno. Pravi kršćanin jest onaj koji čini dobro, a mi se većinom čuvamo grijeha, ali ne činimo ništa više od toga. Međutim, Isus Krist dobro kaže, ti to sve imаш, ti se svega toga čuvaš, ali sada treba nešto drugo napraviti, tj. prijeći iz pasivnoga stanja u aktivno. Treba pomoći drugim ljudima, treba druge ljudе dovoditi Bogu. Upravo u tome je naša blaženica vidjela Isusov poziv. Nije bila pasivna poput nas koјi se samo čuvamo grijeha, čuvamo se toga da nam netko možda kaže da smo idealisti, čudaci koji žele postići neke svoje ciljeve. Blaženica je upravo u tom vidjela prigodu za svoj naum,

za velebna Božja djela koja je ostvarila možda i na čuđenje mnogih. I ovaj današnji zbor ovdje jedan je od takvih primjera. Isus kada je video da je mladić dobar čovjek, tražio je od njega nešto više. Ako želiš zadobiti Kraljevstvo Božje, sve to što imaš ostavi, podaj sirotinji i kreni za mnom.

Draga braćo i sestre, kao što je mladić pao na tom pitanju, tako i većina nas suvremenih ljudi pada, jer odveć volimo ovozemaljsko, iako govorimo o nebeskome, ali ipak je bolje i sigurnije držati se ovozemaljskog, nego li se pouzdati u ono što će biti тамо, a ne znamo kako. Htjeli bismo biti sveci, biti dobri, pošteni i vrijedni, ali dokle? Dok nas nešto ne počne koštati. Kada trebam uložiti trud, podnijeti muku i napor, tada se okrećem od toga i vraćamo natrag kao i onaj mladić. Možemo reći da je upravo to ona kušanja koju Bog predodređuje

za svoje blaženike i svece. Upravo je to bl. Marija Propetoga znala i prepoznala, i nije štedjela svoj život nego je odgovorila na Isusov izazov – ostavila je sve ono što je nama toliko vrijedno i veliko i krenula za nečim što mi mislimo da je nestvorno i da nije vrijedno sveg tog odricanja. Kad pogledamo unatrag možemo pretpostaviti da bi onaj mladić, da je prihvatio Isusov poziv, vjerojatno bio jedan od njegovih apostola, znali bismo njegovo ime, štovali bismo ga kao velikog sveca i apostola. Danas ne znamo ni njegovo ime, ni kako je završio, ni što je bilo s njime. Ne upućuje li to na većinu nas današnjih kršćana? Živimo u velikoj masi suvremenika u kojoj samo želimo to da nam bude dobro. Ne želimo dići svoj glas niti izlaziti u prve redove niti se isticati, jer dobro znamo da ako se odveć istaknemo, bilo u pozitivnom bilo u negativnom smislu, može nas to doći glave, položaja ili nečega drugoga.

Draga braćo i sestre, Isus Krist od vjernika traži ono nešto više. Ne samo da se čuvamo grijeha, nego da činimo dobro, upravo kao što je učinila bl. Marija Propetoga. Krenula je za Isusom i uvidjela da je njezin poziv pomagati siromahe i njima posvetiti cijeli svoj život. U

Evangelju je zabilježena rečenica: »Isus pogleda mladića i zavoli ga.« Različiti bibličari i tumači ovoga teksta kažu da u tome pogledu postoji troje. Prvo, Isus vidjevši mladićevu dobrotu zavoli ga, jer je video da je čiste i poštene duše. Drugo, u Isusovu je pogledu bio izazov da potakne mladića da krene za njim i da ostvari ono nešto više. I treće, u Isusovu je pogledu bilo i razočaranje što je mladiću bila dana prigoda koju nije iskoristio.

Draga braćo i sestre, na temelju čega i zašto netko jest velik, a zašto netko ostaje prosječan, i zašto je sve to tako različito? Zašto sveci postaju sveci, zašto blaženici postaju blaženici? Zato što su znali iskoristiti svoj trenutak koji im je Bog dao. U svom životu vjernik ima toliko trenutaka u kojima ga Bog poziva, ali se on oglušuje i ne želi čuti jer se boji da će ga to puno koštati. Čovjek može doista puno trpjeti, iako zna da do spasenja možemo doći jedino preko križa.

Draga braćo i sestre, Isus nam u ovoj zgodidi o bogatom mladiću daje vrlo važnu pouku o materijalnim dobrima, jer je mladić pao na posjedovanju. U njega je sve drugo bilo uredu, bio je dobar i pobožan mladić, ali kada se trebao odreći svoga posjeda, pao je. Mnogi i danas padaju na tom ispitvu, jer smatraju da je upravo materijalno bogatstvo ono najvažnije što imaju. Možemo uočiti troje što nam Bog poručuje, a vjerujem da nas tomu poučava i naša blaženica da bismo i mi postigli blaženstvo koje je ona postigla.

Prvo je to da nas materijalno uvijek zarobljava i vezuje uz ovaj svijet. Kaže se da biti bogat nije grijeh, da imati novca nije grijeh, ali biti navezan na to bogatstvo i taj novac, jest grijeh. Zato, draga braćo i sestre, materijalno nam pomaze da živimo, ali isto tako, ako smo navezani na to materijalno, ne da nam učiniti mnogo dobra i umrijeti u miru i otici s ovoga svijeta.

Drugo, kao i u Isusovo vrijeme i današnji

čovjek sve svoje vrednote gleda u iznosu koliko nešto košta, kolika mu je cijena, a sve što posjeduje vrednuje u cijeni. Isus poručuje da je ono najvrjednije na ovom svijetu besplatno, počevši od ljubavi, dobrote, poštenja i svih onih vrednote koje vrijede od prije 2000 godina pa do danas. Nisu to one vrednote koje su danas na cijeni – ljepota, slava, bogatstvo, visoke pozicije i sve drugo što se promiče. Sve se to može kupiti, platiti. Isus nam želi reći da trebamo gledati one vrednote koje se ne mogu kupiti i vrednote koje ostaju za vječnost. Upravo nam to nedostaje u današnjem društvu. Mnogi to možda ne žele reći otvoreno, ali je više nego očito da nam je potrebno da budemo pošteni ljudi, jer da smo svi u našoj domovini pošteni, ne bismo kao društvo i država bili u ovakvim okolnostima u kakvima jesmo, kad mnogi teško preživljavaju i nemaju sredstava za osnovne životne potrebe. Ova spoznaja o potrebi poštenja u međusobnim odnosima nije nešto što se traži samo od vjernika, nego od svih ljudi, jer ako čovjek nije pošten, što možeš s njime napraviti? Uzaludna je sva njegova stručnost, sve njegove škole, sposobnosti i sve što ima. Draga braćo i sestre, prisjetite se svojih starih pa ćete uvidjeti koje su vrednote bile u njih cijenjene. Držimo se tih vrednota i bit će nam dobro.

Treće, u Americi je provedeno istraživanje koje je došlo do rezultata da od sto ljudi samo jedan može podnijeti teret svoga bogatstva. To je zato što čovjek kad stekne bogatstvo postaje ohol i sebičan, sa svim onim manama koje su nam vrlo dobro poznate. Zato želimo moliti za te ljudе da bi shvatili Isusovu poruku, a ta poruka jest da sve materijalno što ovdje posjedujemo nije naše blago, nego je Božje. Možemo sve to imati, posjedovati, preprodavati, ali nismo ga stvorili i nikada ga nećemo ponijeti sa sobom na onaj svijet. Čovječe, sjeti se da si prah i da ćeš se u prah vratiti. Možeš zaraditi bogatstvo i imati ga, ali ono nije tvoje. Sa stvarima, odnosno s bogatstvom treba postupati tako da je uvijek na prvom mjestu čovjek. Treba ulagati u ljudе, a ne u stvari. Naša je blaženica sve svoje imanje uložila u ljudе u potrebi. Bogatstvo uvijek mora biti u službi dobročinstva. Ako nije tako, ono nema nikakva smisla i postaje problematično – ne samo danas, nego je tako od kad je čovjeka i svijeta.

Draga braćo i sestre, večeras smo čuli riječ koja bi nas trebala potaknuti na promišljanje i vjerničko preispitivanje. Na to nas potiče i primjer naše blaženice, žene koja je vama ovde posve blizu, žene koju poznajete, o kojoj ste mnogo čuli i čitali. Ona je syjedokinja da žena rođena ovde, u našem podneblju, može učiniti velika djela. I vi, dragi mladi i draga djeco, pozvani ste da u njoj prepoznate uzor i da, naslijedujući nju, i po njezinu zagovoru, postanete uzorom svojim vršnjacima. Znam da vam se to čini vrlo teško, ali upravo je naša blaženica potvrda toga da onom tko surađuje s Božjom milošću, Bog daje stotruko. Sve se to zadivljujuće ostvarilo u našoj blaženici. Zato draga braćo i sestre, molimo bl. Mariju Propetoga da nam dadne snage da i mi možemo ostati na svom putu i biti pravi vjernici, u prvom redu šireći poštenje i one vrednote koje su živjeli naši stari i ostavili nam ih da ih i mi dalje živimo.

Proslava spomendana bl. Marije Propetoga 2014.

Dok se u Blatu 9. srpnja slavi blagdan bl. Marije Propetoga u drugim mjestima se on slavi kao spomendan. Svečanije je slavljen u mjestima gdje djeluju sestre Kćeri Milosrđa ili pak gdje djeluju njihovi suradnici i blaženičini štovatelji. Neki od njih su se i javili svojim opisom događanja prigodom proslave blaženičina spomendana.

Cavtat

U župnoj crkvi sv. Nikole u Cavatu 9. srpnja je misnim slavlјem koje je predslavio župnik don Mato Karamatić proslavljen spomendan bl. Marije Propetoga na koji se župa pripravljala trodnevnicom. U svojoj je propovijedi istaknuo blaženičino predanje Isusu i njezin zdušan rad za čovjeka u nevolji. Potaknuo je vjernike na ustrajan rad na sebi, po uzoru na našu blaženi-

cu. Čestitajući sestrama Družbe Kćeri Milosrđa na spomendanu Majke utemoljiteljice zaželio im je blagoslovjen život i rad u vjeri, ufanju i ljubavi po uzoru na nju. Euharistijsko je slavlje pjesmom uveličao župni zbor pod vodstvom Sanje Kovačić. Zajedništvo euharistijskoga stola Riječi i Kruha nastavilo se i poslije mise uz okrjeput koju su pripremile sestre Kćeri Milošrđa.

s. M. Veronika Dunatov

Hamilton

U nedjelju 13. lipnja u župi sv. Križa u Hamiltonu (Ontario, Kanada), proslavljen je deveti put spomendan bl. Marije Propetoga. Kolumbovi vitezovi »Mons. Stjepan Šprajc« i ovaj su put u župnom parku Smithville, nedaleko od čuvenog vodopada Nijagare organizirali proslavu. Ovaj čaroban gradić poznat je u svijetu po mladim bračnim parovima koji ovdje dolaze provesti svoj medeni mjesec.

Zbog kiše nije održana već tradicionalna procesija s blaženičinom slikom do paviljona u parku u kojem je župnik župe sv. Križa Marijan Mihoković predslavio svetu misu. Da je župnik mogao slaviti svetu misu zahvalujemo i našoj blaženici, čiji je on veliki štovatelj, jer smo uvjereni da je i po njezinu zagovoru vrlo uspješno protekla njegova operacija zbog srčanih tegoba koju je imao svega dva tjedna prije slavlja. Na temelju evanđeoskoga ulomka, koji se toga dana čitao iz Evandžela po Mateju, o sijaču i sjemenu koje pada na kamenito i na plodno tlo te jedno ugiba, a drugo donosi plod, prispodobio je život i djelovanje »Hrvatske Majke Terezije«, kako voli zvati bl. Mariju Propetoga, i obilje plođa koje je donijela na Božjoj njivi. Njezina po-

žrtvovanosti urodila je stostručnim rodom na raznim krajevima svijeta.

Pjevački zbor udruge Hrvatska katolička žena »Katarina Zrinska« pod vodstvom Marije Ratajić pjesmom je uveličao naše slavlje.

Nakon svete mise djeca su razgledala »Noinu arku« u blizini Paviljona, koju je za njih organizirao naš župnik, a u njoj su mogla vidjeti razne životinje i uživati u onome što im i nije tako blisko u sredini u kojoj žive. Bilo je tu koza, ovaca, janjaca, pijetlova, kokica i pilića, patata s pačićima, paunova, purana i pura kao i zečeva. Užitku u zajedništvu nije nedostajalo ni blagovanja objeda koji su pripravili Kolumbovi vitezovi.

Stipe Ćurić

Osijek

U trodnevnicu, kao pripravu na spomendan bl. Marije Propetoga, s velikom su se radošću uključili djeca našeg vrtića i njihovi roditelji. Prvog dana trodnevnika sestre Družbe Kćeri Milosrđa molile su *Hvale i zazive vječnom Ocu* koje je sastavila bl. Marija Propetoga, promiču-

ći tako pobožnost prema nebeskom Ocu. Drugi dan su molile krunicu s razmatranjem koje je također sastavljen na temelju blaženičinih tekstova, dok je trećega dana s. Renata s ovo-godišnjim prvopričešnicima pripremila igrokaz »Dva puta«.

Misu spomendana predslavio je fra Igor Andrijević, s prigodnom propovijedi o blaže-

nici. A svoje znanje o blaženici i onomu po čemu njihov vrtić nosi njezino ime 32 djece je izrazilo kvizom u kojem su pokazali zavidno znanje. Tijekom cijelog misnog slavlja sudjelovali su molitvom i pjesmom, a svečanost je upotpunjivalo i to što su bili odjeveni u majice s otisnutim likom bl. Marije Propetoga. Jednako su slobodni i razdragani bili kad su pjevali u skupini i pojedinačno, a osobito je živo bilo kad su izvodili razne pokrete uz pjesme, ručicama i cvjetovima s blaženičnim likom koje su za njih pripremile naše vrijedne s. Danica i s. Vilma.

Na kraju je slavlja s. Vlatka zahvalila fra Igoru, župljanima, a posebice djeci i njihovim roditeljima, kao i svojim sestrama i svima koji se utječu u blaženičin zagovor. Slavlje, druženje i igra nastavili su se na igralištu ispred crkve sv. Obitelji uz želju i molitvu da nas u svemu prati zagovor naše blaženice.

*Sandra Zamečnik,
odgojiteljica u vrtiću »Marija Petković«*

Plina – Stablina

U našoj župi Plina-Stablina proslavljen je blaženičin spomendan s trodnevnicom u kojoj su se okupljali vjernici na molitvu krunice i litanije prije svete mise. Blaženičina slika uz oltar prispodobila je nju koja nas je poput majke, blaga pogleda i sklopljenih ruku podsjećala na to da smo u očevoj kući i da mu se možemo s pouzdanjem obratiti u svojim molitvama. Te njezine sklopljene ruke govorile su, upravo vapile tim pozivom na molitvu. Vapile su danas više nego ikada, jer se upravo danas, valjda više nego ikada prije, vidi ta naša ljudska bijeda, siromaštvo svake vrste i posebice duhovna zapuštenost. Uvjerenja sam da je ona i opet zajedno s nama molila za nas i za cijelu

Crkvu, da uz Božju pomoć nadvladamo sve ove nevolje i da svojom vjerničkom osjetljivošću, jakošću i velikodušnošću obogatimo svijet. Ona nam je jamačno pouzdan uzor za to na putu poniznosti, velikodušnosti i prihvatanja križa.

Posebno su svečano slavljeni dvije nedjeljne mise koje je predslavio naš župnik fra Paviš Norac-Kevo. Za misnoga slavlja u Baćini župljeni su mogli prvi put slušati o blaženičinu životu i djelovanju što im je vrlo živo predstavila s. M. Miranda Maglica, posebice ističući one velike događaje po kojima je Majka Marija Propetoga došla na glas svetosti.

Za središnje svečano misno slavlje u Stablini naš se župnik u propovijedi poslužio blaženičinim tekstovima iz kojih se jasno razabire kakvom je odlučnošću i predanošću izabrala Krista za svoga zaručnika, ostavljajući tako sve zavodljivosti ovoga svijeta. U dubokoj je vjeri uzela svoj križ na se i krenula za Kristom komu je služila cijeli svoj život. Misno su slavlje pjesmom uveličali »Biseri Očeva milosrđa«, mladi koji djeluju u našoj župi pod vodstvom s. M. Helene Bakula, a u tom im je pomogao i župni mješoviti zbor.

Na kraju svete mise bilo je upriličeno čašće – blaženičnih moći. Cijeli puk, tiho i u poniznosti, s hvalom u srcu i molitvom na usnama, ljubio je njezin relikvijar. Uz štovatelje bl. Marije Propetoga u župi djeluju sestre Družbe Kćeri Milosrđa, skupina mlađih Biseri Očeva milosrđa, kao i družbine suradnice sa s. M. Srebrenkom Paleka – sve uz puno truda i molitve, a na dobrobit čovjeka u potrebi, po uzoru na bl. Mariju Propetoga.

Sve molitve i zahvale neka naša blaženica prenese Ocu nebeskom i neka nas njezin zagovor neprestano prati.

*Mira Tomas,
suradnica Kćeri Milosrđa*

Pula

U župi sv. Josipa u Puli i ove se godine proslavio spomendan bl. Marije Propetoga misnim slavlјem koje je predslavio fra Nikica Devčić iz pulskog samostana sv. Antuna Padovanskog, u koncelebraciji s domaćim župnikom Ivanom Prodanom i fra Hrvojem Miletićem, mladomisnikom Hercegovačke franjevačke provincije. Na misi su uz župljane sudjelovali i vjernici iz drugih župa, a posebno je bilo lijepo vidjeti djecu iz vrtića »Marija Petković« koji sestre Kćeri Milosrđa vode u župi Krista Spasitelja u naselju Veli Vrh. Kad su sestre 1947. godine došle u Pulu najprije su djelovale u župi sv. Josipa, pa su prigodom obnove župne crkve 2004. godine kao spomen na to u oltar uz moći sv. Maura i sv. Eleuterija položene i moći bl. Marije Propetoga.

Propovjednik se stoga posebice obratio djeci i u razgovoru s njima pokazao kako nas Bog voli kao dobri otac, kako je prema nama milosrdan i prašta nam naše propuste. Roditeljima je ukazao na to koliko je važno da djeca dobiju upravo takvu sliku o milosrdnom Bogu Ocu, a takva se iskustva neprestano stječu u roditeljskom domu. Svojim sestrama je bl. Marija Propetoga nastojala prispodobiti sliku takvog nebeskog Oca, nastojeći da najprije one iskuse njegovo milosrđe, a potom da ga prenose na sve one koji im budu povjereni, posebice siromašnu djecu i stareje osobe. Bilo je živopisno kad je propovjednik upitao djecu: »Bi li vaš tata dao život za vašu mamu? Bi li vaša mama dala život za vašeg tatu?« Djeca su gromoglasnim »Da!« posvjedočili o povjerenju i ljubavi koje doživljavaju u svojoj obitelji. Misno je slavlje završeno prigodnim glazbeno-recitativnim programom koji su izvela razdragana djeca, a vjernicima je dana i mogućnost čašćenja blaženičinih relikvija.

Gordana Krizman

Subotica

I ove godine samostan sestara Kćeri Milosrđa, župa sv. Roka i dječji vrtić »Marija Petković« priredili su devetnicu u čast svoje zaštitnice bl. Marije Propetoga. Svaku je večer slavljenja svenata misa uz pobožnost nadahnuta blaženičinim mislima. Slijedeći karizmu i apostolat Družbe Kćeri Milosrđa svaki je dan bio posvećen nekoj nekoj od tema i nakana u skladu s tim. Tako su sudionici devetnice molili blaženičin zagovor za one koji traže posao ili su u materijalnoj oskudici. Dan kad se prikupljala pomoć za jednu obitelj u potrebi nazvan je »Danom milosrđa«. Molilo se i za neplodne bračne parove da ih Bog po blaženičinu zagovoru obraduje željenim potomstvom. Bio je upriličen i dan bolesnika s podjelom sakramenta bolesničkog pomazanja. Jedan je dan bila molitva za duhovna zvanja, za misije i misionare kao i za promicanje nove evangelizacije. U devetnici je uvijek, uz blagdan, najljepši »Dan novorođenčadi i obitelji« koji se uvijek upriliči nedjeljom i obogati blagoslovom svih obitelji i djece, a napose novorođenčadi iz protekle godine. Djeca taj dan u kapelici bl. Marije Propetoga iskazuju štovanje njezinim moćima.

Svaku je večer župnik mons. Andrija Anišić u propovijedi, nadahnut blaženičinim tekstovima, govorio o tajni Presvetoga Trojstva i o to-

mu kako je blaženica štovala osobe Presvetoga Trojstva, molila ih i razgovarala s njima.

Tijekom devetnice sudionici su napisali stotinjak nakana i nekoliko zahvala koje je župnik svaki dan čitao na kraju molitve vjernika. Takav oblik obraćanja blaženici za zagovor u molitvi promiče njezino štovanje, a vjernike uči pridbenoj molitvi. Neki su vjernici uz napisanu molitvenu nakanu ostavili i fotografije onih za koje mole milost, slijedeći tako ono što se uobičajilo u blaženičinu svetištu u Blatu gdje hodočasnici na njezinu grobu ostavljaju fotografije.

Prije svečanoga slavlja na spomendan bl. Marije Propetoga u crkvi sv. Roka upriličeno je emitiranje izabralih audio-zapise iz blaženičine autobiografije, a glazbeno su ih popratili mladi iz VIS-a »Proroci« koji su naučili svirati i pjevati nekoliko blaženici posvećenih pjesama.

Uz župnika koji je predslavio svetu misu sudjelovali su katedralni župnik mons. Stjepan Beretić i vlč. Josef Vogrinc, a duhovnik sjemeњa mons. Marko Forgić je cijelo vrijeme ispovijedao.

U čast svoje zaštitnice djeca iz dva subotička vrtića »Marija Petković« sa svojim su odgajateljicama, a pod vodstvom Marine Piuković, izveli prigodan program. Župnik je istaknuo da bl. Mariju Propetoga u Subotici uz njezine sestre Kćeri Milosrđa i dva vrtića slave župljeni

župe sv. Roka koji su zbog brojnih uslišanja blaženicu odabrali za svoju zaštitnicu i suzaštitnicu župe, ali i zbog činjenice da je ona više puta bila u njihovoj crkvi i tu molila. Budući da dva dječja vrtića s blaženičnim imenom pripadaju Dječjoj ustanovi »Naša radost« u misi je sudjelovao i njezin ravnatelj Jašo Šimić sa svojom pomoćnicom Dajanom Šimić.

Propovjednik je istaknuo da postoje dva razloga štovanja blaženika i svetaca. Prvi je da promatraljući svetost njihova života naslijedujemo njihove kreposti, a drugi je da im se obraćamo molitvom za zagovor u svojim potrebama. Oni su miljenici Božji, oni su uvijek u njegovoj blizini i gledaju njegovo lice, a oni su i naša braća i sestre koji nas osobito ljube i raduju se kad nam mogu pomoći, jer od svega najviše žele da se i mi jednoga dana nađemo u zajedniš-

tvu s njima u nebu. Iznio je neka svjedočenja osoba čije su molitve bile uslišane po blaženičinu zagovoru. Obitelj Vukov je sama posvjedočila o svojoj sedmogodišnjoj Ani, rođenoj s Downovim sindromom, za koju su uvjereni da joj je zagovor bl. Marije Propetoga tri puta spasio život: odmah poslije rođenja, kad su liječnici smatrali da nema nikakvu šansu za preživljavanje, zatim nakon tri godine kada je izlijечena od leukemije i konačno prije dvije godine kada je nakon Non-hodgkinove bolesti konačno ozdravila bez ikakvih lijekova nakon što je utvrđeno da njezin organizam ne odgovara na terapiju. Na to potresno svjedočanstvo vjernici su odgovorili dugim pljeskom, a mala je Ana, blistava osmjeha, svima zahvalno mahala.

Liturgijsko je pjevanje predvodio VIS »Proroci« uz zdušno sudjelovanje vjernika koji su već jako dobro naučili blaženici posvećene pjesme.

Na ovoj bogatoj duhovnoj proslavi bl. Marije Propetoga svima je zahvalila s. M. Silvana Milan, katehistica župe sv. Roka i okupljene pozvala na agape u njihovu vrtiću i samostanu, a s. M. Valerijana Perinić, predstojnica subotičkoga samostana Družbe Kćeri Milosrda, vjernicima je poslije svete mise pružala na štovanje blaženičine moći.

mons. Andrija Anišić, župnik

Uskoplje

U župi Uznesenja Marijina u Uskoplju trodnevnicom smo se pripravljali na proslavu spomendana bl. Marije Propetoga. Uz župljane su posebice revno sudjelovali članovi dječjeg i velikog župnog zbora »Bl. Marija Petković«. Slavlje spomendana je obogaćeno recitiranjem blaženičinih misli koje su se djeci osobito svidjele, a okupljeni su na to odgovarali stihovima: »Biseru iz maloga Blata, diko roda hrvatskoga, kod Krista nas zagovaraj, Marijo Propetoga«.

Fra Josip Matijanić je predslaveći misno slavlje spomendana čestitao sestrama Družbe Kćeri Milosrđa koje ovdje djeluju i našim zborovima koji nose blaženičino ime i zahvalio im na zauzetom radu za dobro naše župe. Poslije

mise župljani su izrazili štovanje blaženičinih relikvija moleći je za zagovor u svojim potreba-ma. Zajedništvo se nastavilo za stolom ispred fratarske kuće koji su pripremile sestre s članovima obaju zborova, a blagodati druženja pri-donosila je ljepota okoliša obasjana suncem na zalasku. Sestre su zahvalne Bogu na daru nove fasade doma sv. Ante u kojem borave.

Na kraju ovoga slavlja ostaje želja i molitva da naša blaženica zagovara i prati sve nas i naš narod, da bismo i mi poput nje osluškivali Božju volju u svom životu i stekli pouzdanje u nje-govu providnost, da bismo mogli ostvariti za-povijed ljubav prema Bogu i bližnjemu, prema njezinu geslu: »Sve za Isusa, na slavu nebeskog Oca!«

s. M. Angelina Tokić

Zagreb, sv. Josip

Svakoga dana trodnevnice u župi sv. Josipa na zagrebačkoj Trešnjevcu pola sata prije euharistijskoga slavlja, u zajedništvu sa Zborom gospođa pod vodstvom maestra Jurja Ivanića te sestrama Kćerima Milosrđa, molili smo kruniču s blaženičinim razmatranjima, uz njoj posvećene litanije i pjesme.

Euharistijsko slavlje prvoga dana trodnevnice predslavio je naš župnik Damir Ocvirk koji nas je podsjetio na to da smo krštenjem postali dio Crkve, zajednice spašenika. Sakramentima spasenja Bog nam dolazi ususret po kojima sve naše radosti i žalosti dobivaju nebesku dimenziju i novi smisao. Kad upravo sa svom svojom ljudskosti dolazimo Gospodinu izbjegavamo zamku zloga koji nas uvjerava da se ne možemo popraviti i da ne možemo biti bolji. Naša je blaženica u raspetom Isusu vidjela ispunjenje svoga života. Budimo i mi zagledani u Isusa koji nam može očistiti pogled i dati mir i spokoj našim dušama, kako bismo bili sveti i ponizni – onako kako nas on uči!

Drugoga dana trodnevnice svetu je misu predslavio mladomisnik Ivica Šimunović, a u propovijedi je istaknuo da nam Isus govori u srcu žečeći nas pridobiti za sebe. Njegov je govor govor srcu srcu. Iz bogatstva svoga srca go-

vori siromaštvu našeg srca. Mi iz siromaštva svoga srca izlazimo po bogatstvu njegova srca i to sredstvima koja nam je on dao – molitvom, zahvalom i poniznošću. Sveci su upravo u takvoj razgovornoj molitvi s Isusom pronalazili snagu za svoje djelovanje, jer je njihova snaga bio Gospodin sam. Sveci su putokaz vjerničko-me srcu, usmjerenje na životnom putu. U Gospodinu smo dionici baštine koja nam je po njemu darovana. Blizina s njim preobražava nas u vjernu djecu Božju, koja više ne žive samo sebi nego i za svoju braću, u predanu služenju i ljubavi. Blaženica je nastojala u svemu dati slavu Gospodinu i biti mu posve blizu, a Gospodin joj je zauzvrat dao da živi u njegovoj slavi i ljudima bude blagoslov. Budimo i mi, poput blaženice, svjetionici Božje ljubavi, a njezin zagovor neka nas prati na tom putu, poželio je propovjednik.

Treći dan trodnevnice misu je predvodio mladomisnik Matej Petrić, a temeljna misao njegove propovijedi bila je suprostavljenost Isusova raspetoga srce i čovjekova zatvorenog srca. Božji puk u svojoj oholosti odbacuje svoga objavljenoga Boga i sebi stvara ljudskog boga. U čovjekovu se srcu množi nered pa se skriva od Boga i zatvara pred njim i njegovom riječi. Tek se čovjek sloboden od takvoga duhovnog nereda u sebi može otvoriti Bogu i stati pred njega.

Slobodan čovjek je onaj koji Boga štuje otvorena srca, iz ljubavi, a ne iz dužnosti. Blaženica je stavila raspetoga Krista u središte svoga života. Vidjela je ranjenost mnogih duša, ali im je služila čista i otvorena srca. Uvijek ih je bila spremna razumjeti, ne osuđujući nego se čvrsto oslanjajući na pomoć Propetoga!

Misa spomendana započela je svečanom procesijom s blaženičinim relikvijarem, a predslavio ju je mladomisnik Ivan Vučak, naš novi kapelan koji nam je u propovijedi kazao da je svaki vjernik pozvan na to da se posvetiti Bogu. Onima koji mu iskreno žele pripadati da je prepoznaju njegovu volju u svome životu. S ljubavlju prima dar njihova života. I naša je blaženica imala klicu dobrote i milosrđa u sebi. Znala je raspolagati imovinom na dobro drugih, svjesna da smo svi ljubljena Božja djeca, pa je sve što je posjedovala predavala u njegove ruke. On joj je vratio samo dobro!

Bogu su i danas potrebni posvećeni ljudi, siromašni duhom, spremni sigurnost staviti u

njegove ruke i prihvatići sve što dolazi od njega. Kršćanin, kao Kristov naslijedovatelj, mora biti radostan i imati hrabrosti odreći se svih navezanosti i svu svoju sigurnost tražiti samo u Bogu. Temeljna je mudrost da tko nije sve ostavio, ne može sve dati. Naša se blaženica odlikovala izvanrednim pouzdanje u Božje milosrđe koje je Bog po njoj iskazao mnogima. Na stolu Gospodnjem svoju dušu hrane oni koji imaju ponizno i milosrdno srce, strpljivo i puno ljubavi. Naša je blaženica bile jedna od tih. Neka nas tome pouči i svojim zagovorom vodi sigurnim putem do Gospodina. Budimo radosni u Božjoj blizini i ne tražimo druge sigurnosti izvan toga, jer sve su druge sigurnosti lažne. Jedina sigurnost neka nam bude Božja providnost. Sretan je onaj tko usreće drugoga. Istinska je sreća umnažati bogatstvo za druge, zaključio je propovjednik.

Nije izostao ni mladomisnički blagoslov, a kao i prethodna dva dana vjernici su imali prigodu iskazati štovanje blaženičinim moćima.

Zajedništvo se nastavilo u dvorani koja nosi ime našeg bivšeg dugogodišnjeg župnika preč. Augustina Holija. Uz mladomisničku tortu agape je bio obogaćen slasnim zalogajima koje su pripravile članice skupine Suradnice Kćeri Milosrđa i pjevačice Zbora gospoda. Zahvaljujemo svima koji su omogućili ove lijepе i plodonosne dane u zajedništvu naše nebeske zaštitnice bl. Marije Propetoga.

Vesna Puljić,
suradnica Kćeri Milosrđa

Zagreb, sv. Petar

U župi sv. Petra u Zagrebu proslavljen je spomendan bl. Marije Propetoga uz trodnevnicu koja mu je prethodila. Uobičajilo se otkad je blaženica uzdignuta na čast oltara da se njezin liturgijski spomen slavi i u ovoj zagrebačkoj župi i to iz dva razloga. Kad je Majka Marija Propetoga prvi put došla u Zagreb kao utemeljiteljica i vrhovna predstojnica Družbe Kćeri Milosrđa, tražeći mogućnost da njezine sestre počnu djelovati i ovdje, prije svega zbog školovanja i drugih potreba, ovdje su je primili na boravak. Uz to među župljanima ima i mnogo Blaćana i njihovih potomaka koji rado slave svoju Blajku, bl. Mariju Propetoga.

U trodnevnicu je prije večernjega euharijskog slavlja moljena krunica s blaženičinim razmišljanjima i njezine litanije. Prvoga je dana slavlje predslavio dr. sc. Slavko Slišković, dominikanc, profesor na Katoličkom bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. U propovijedi se upitao o tome zašto se vjernici utječu svecima u zagovor i ponudio odgovor da je to vjerojatno za to što ih doživljavaju kao svojevrstan putokaz i potporu na svome vjerničkome putu, nešto poput »lakšeg i bržeg dolaženja do Boga«. Marija Petković je rođena i odgajana u dobrostojećoj blatskoj obitelji u kojoj joj nije ništa nedostajalo, a ipak je razvila veliku osjetljivost za potrebite u svome mjestu. Željela je ostaviti sve obiteljsko bogatstvo i poći za Kristom. Njezina redovnička zajednica i nastaje kao odgovor na te potrebe, da se brine za siromašnu djecu i starije osobe, a odražava se to i u samom nazivu Družbe Kćeri Milosrđa. Kako razumjeti takvo njezino ponašanje? Kako danas razumjeti mlade koji se odluče za duhovni poziv? Takve ljude možemo razumjeti samo kao one koji su se zaljubi u Krista, koji su dopu-

stili da im cijelo biće bude zahvaćeno Kristom i njegovom riječju. Oni koji su iskusili ljudsku zaljubljenost, mogu razumjeti i ovu duhovnu zaljubljenost pojedinaca koji se odazovu na Kristov poziv.

Drugi je i treći dan trodnevnice predvodio mons. Stjepan Baloban, profesor na Katoličkom bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Zanimljivo je i dosjetljivo povezao bl. Mariju Propetoga i papu Franju iz Argentine. Bl. Marija Propetoga je kao vrhovna predstojnica 1940. godine otputovala u propisani kanonski pohod svojim sestrama u Argentinu koje su tamo bile došle na poziv naših franjevaca misionara 1936. godine. U Južnoj Americi ostala 12 godina. Razvijajući sa svojim sestrama misijsko djelovanje i apostolat Družbe Kćeri Milosrđa, izlazi na periferije gradova i brine se za najs-

romašnije i najugroženije – pruža ruku potrebnima i briše suze uplakanima. Nije li to upravo pouka i poticaj za današnjeg čovjeka kako ga u svjetskim razmjerima naviješta Argentinac papa Franjo? Nije li to poziv upućen svakom čovjeku, a napose svećenicima, biskupima, redovnicima i redovnicama? Kao što nas i upućuje papa Franjo u svojoj enciklici *Evangelium gaudium* – Radost Evandjelja, svi smo pozvani izaći na periferije gradova i velegradova, izaći iz sebe i svoga egoizma i uputiti se svome bližnjem, gdje god on bio.

Euharistijsko slavlje spomendana predslavio je fra Ivan Matić, vikar Hrvatske franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda, u zajedništvu s domaćim župnikom Josipom Golubićem. Istaknuo je da je blaženica živjela evanđelje koje je za nju bilo Isus Krist. Bila je poput nas, ali s istaknutom željom da služi Isusu i da ga približi svima, posebice malenima i ostavljenima. Njezin liturgijski spomendan je prigoda da zahvalimo za sve njezine duhovne kćeri, njezine sestre Kćeri Milosrda i sve one koji se u svome vjerničkome i apostolatskome životu nadahnjuju njezinim primjerom. Osvijestio je važnost Božje ljubavi u životu svakog čovjeka, jer Bog nikada ne odustaje ni od koga. To je ista ona

ljubav koju je blaženica osjećala kada je već u 14. godini odlučila posvetiti se Gospodinu posvema i naslijedovati ga kao redovnica. Blaženica je prepoznala prisutnost živoga Boga u svom životu i u onima kojima ju je Gospodin poslao – djeci i starijim osobama ostavljenima u siromaštvu i bolesti.

Na kraju euharistijskog slavlja djeca dječjeg vrtića »Marija Petković« iz Zagreba prigodnim su programom, u svoj svojoj djetinjoj radosti i spontanosti slavila svoju zaštitnicu. Druženje nakon svete mise uz malu zakusku upotpunilo je radost zajedništva.

Neka nas naša blaženica svojim zagovorom prati na našim putevima da bismo mogli otvoriti svoja srca braći u potrebi. Molimo blaženicu da, upravo onako kako nas poziva papa Franjo, izademo iz svoje komotnosti i zaputimo se na periferiju, da konačno opazimo čovjeka pokraj sebe, da mu pružimo ruku i pokažemo milosrdnog Isusa koji nas sve čeka raširenih ruku. Blažena Marija Propetoga, zagovaraj svoj hrvatski narod.

s. M. Patricija Jurić

Poučavanje djece iz ljubavi prema Kristu

Dani vrtića »Marija Petković« u Blatu, 6. do 8. lipnja 2014.

Svojoj je zaštitnici hodočastilo 48 predškolaraca dječjih vrtića »Marija Petković« iz Osijeka, Pule, Zagreba, Splita i Blata, zajedno sa svojim roditeljima, odgojiteljicama i sestrama Kćerima Milosrđa u želji da zahvale Gospodinu i bl. Mariji Propetoga za sve milosti primljene u protekloj pedagoškoj godini.

Roditeljima je dr. sc. Nikola Noso, dominikanac iz Dubrovnika održao predavanje pod naslovom: »Čime mogu razveseliti svoje dijete?« U samostanskom dvorištu uz blaženičino svetište proslavljen je sveta misa, a u blatskom Domu kulture održan je prigodan program koji su izvela djeca iz svih vrtića. U ime domaćina dobrodošlicu su zaželjeli voditeljica podružnice u Blatu s. M. Iva Bagarić i načelnik Općine Ante Šeparović, a provincijalna predstojnica s. M. Nelija Pavlović je u najkraćim crtama opisala životni put bl. Marije Propetoga, osobito u njezinim danima provedenima u Blatu. Posebice je istaknula blaženičino zauzimanje za dobrobit djece, od onog prvog poučavanja u uvali Babina do skrbnoga zauzimanja za svu blatsku djecu u potrebi, a onda dalje diljem zemlje, pa i na drugim kontinentima. Potkrjepljujući te riječi s. Nelija je pročitala ulomak iz autobiografije bl. Marije Propetoga u kojoj ona o sebi piše u trećem licu:

»Više se puta borila s odgovornima radi siromaša i zapuštenosti odgoja u mjestu. U ta-

kvoj situaciji, gledajući bijedu svoga kraja nakon Prvoga svjetskog rata, osjećala se nemoćnom išta učiniti pa traži klauzurni samostan u kojem bi molila i činila pokoru za čovječanstvo. Pri toj odluci napisala je i oporuku ostavivši je kod župnika s riječima: 'Svu svoju imovinu ostavljam da se u Blatu sagradi zavod za siromašnu i zapuštenu djecu, gdje će se u vrijeme slobodno od škole moći odgajati i dobiti hranu, a sirote i stanovati.' Povjerila se dubrovačkom biskupu dr. Josipu Marčeliću koji je upućuje da se vrati u rodno mjesto jer 'kad kuća gori, ne valja ostaviti sve i bježati i plakati – to nije junački – već se svim silama treba zauzeti: gasiti i spasiti što se može'.«

Marija Petković je poslušala svoga biskupa i iz te je poslušnosti nastala Družba Kćeri Milosrđa sa svojom karizmom za koju je blaženica zapisala:

»Posebna je svrha Družbe da se sestre iz ljubavi prema Kristu posvećuju djelima milosrđa prema bližnjemu; od tih djela osobitu prednost imaju: poučavanje djece, djevojčica i odgajanje siročadi.«

Iz te baštine i mi danas crpimo ovo zajedništvo ovdje i u svim našim vrtićima, kazala je s. Nelija i pozvala djecu da svojim programom obraduju sve koji su ih došli u tome podržati.

Preobraženje u susretu s Gospodinom

Redovničke svečanosti Družbe Kćeri Milosrđa u Blatu, 6. kolovoza 2014.

Na blagdan Preobraženja Gospodinova u novicijat hrvatske provincije Krista Kralja Družbe Kćeri Milosrđa prema propisanom obredu provincijalna predstojnica s. M. Nelija Pavlović primila je postulantice Anamariju Vučković iz Novske i Kristinu Injić iz Ivanić Grada koje su obukle redovničko odijelo i doobile redovnička imena s. M. Anamarija Krista Kralja i s. M. Kristina od Križa. Tim je činom započelo redovničko slavlje koje se nastavilo u novicijskoj dvorani Kuće matice gdje su se okupile iz hrvatske provincije Krista Kralja svečarice 50. obljetnice zavjeta: s. M. Alojzija Banović, s. M. Miranda Maglica i s. M. Nevena Gadža i sestre novakinje: s. M. Marija Oreb, s. M. Danijela Bago, s. M. Zrinka Vuković te sestre novakinje iz talijanske provincije sv. Franje s. M. Charlotte Ondang i s. M. Angele Nzimbu. U ime svih njih okupljene je pozdravila novakinja s. Zrinka, a potom je provincijalna predstojnica s. Nelija poticajnom riječju zahvalila Bogu za svečanost i sve one koji su je svojom vjerom i pouzdanjem u Boga omogućile.

Sestre su se potom uputile u procesiji u župnu crkvu Svih svetih, gdje je svečano euharistijsko slavlje predvodio dubrovački biskup

mons. Mate Uzinić u zajedništvu s dvadesetak svećenika. U svojoj homiliji je istaknuo primjer bl. Marije Propetoga koja je u molitvi, u susretu s Isusom, neprestano preobražavala svoj život i to svoje iskustvo Božje ljubavi nastojala prenijeti svojim sestrama i onima kojima je pomagala da se susretnu s Gospodinom. Potaknuo je sestre na to da u molitvi, u susretu s Gospodinom, traže svoje iskustvo preobraženja, tako da i njihove »haljine postanu sjajne«, da mogu drugima djelima milosrđa donositi Božju blizinu svjedočeći im svojim životom.

Prema propisanom obredu u euharistijskom slavlju sestre novakinje su položile svoje prve redovničke zavjete u ruke svojih provincijalnih predstojnica: s. Zrinka, s. Marija i s. Danijela u ruke s. Nelije, a s. Charlottre i s. Angele u ruke s. M. Teodore Vilić, predstojnice talijanske provincije sv. Franje. Sestre svečarice 50. obljetnice obnovile su svoje doživotno predanje Gospodinu po redovničkim zavjetima siromaštva, čistoće i poslušnosti.

Zahvaljujemo Bogu na daru podmlatka i ustrajnoga hoda naših sestara želeći svima Božji blagoslov, njegovu blizinu i ustrajan zagovor naše blažene Majke utemeljiteljice.

s. M. Jasminka Gašparović

**TEBI MAJKO – glasilo Svetišta
bl. Marije Propetoga Isusa Petković**

Osnivač:

Općina Blato – Odbor za promicanje štovanja
bl. Marije Propetoga Isusa Petković

Izdavač:

Družba Kćeri Milosrđa TSR sv. Franje,
Mallinova 4, 10000 Zagreb

Glavna i odgovorna urednica:

s. M. Jasmina Gašparović

Pomoćnica glavne urednice i lektorica:

Katica Knezović

Uredničko vijeće:

M. Emila Barbarić
s. M. Vlatka Bratinščak
s. M. Mirjam Gadža
s. M. Jasmina Gašparović
Katica Knezović
s. M. Jelena Krilić
s. M. Fátima Kršlović
s. M. Terezija Kvetek
s. M. Silvana Milan
s. M. Nelija Pavlović
Teo Šeperović
s. M. Danijela Škoro
s. M. Angelina Tokić

Fotografije:

Arhiv Hrvatske provincije Krista Kralja i družbine vrhovne kuće u Rimu te sudionici događanja i privatne

Adresa uredništva i vicepostulature:

Radoševa glavica 16, 20340 Ploče-Stablinja;
tel. 00 385 20 679 969

e-mail: vicepostulatura-glasilo@marijapropetog.hr

Oblikovanje, grafička priprema i tisk:

Tiskara Rotim i Market

Naklada: 1500 primjeraka

www.marijapropetog.hr/glasilo

Glasilo izlazi tromjesečno

Godišnja pretplata:

Republika Hrvatska 60 KN • BiH 15 KM • ostale
europske zemlje 10 EUR • zrakoplovne pošiljke 20
USD ili kunska protuvrijednost

Računi glasila: za preplatu i priloge podrške u Hrvatskoj poštanskoj banci,

žiro račun: [HR26 2390001-1100341407](#)
devizni račun: [HR26 2390 0011 1003 4140 7](#),

BIC code: [HPBZHR2X](#)

Družba Kćeri Milosrđa TSR sv. Franje, Mallinova 4,
10 000 Zagreb, s naznakom: za glasilo

Blato

Kuća matica Družbe Kćeri Milosrđa
i Svetište bl. Marije Propetoga

Ulica 75., br. 5, 20271 Blato

tel. 020 852 800; fax 020 852 806

e-mail: kceri-milosrdja@blato.hr

www.marijapropetog.hr

**»A ja vam kažem, sve ono što činimo
zadnjem siromahu, siroti, bolesniku
činimo Isusu Kristu
(usp. Mt 25, 36).**

**Srce koje ljubi snalazi se, stvara
da pomogne i da dadne drugome.«**

bl. Marija Propetoga

***

Zaklada »Blažena Marija Petković i nadalje pomaže u školovanju srednjoškolaca i studenata, djece iz siromašnijih obitelji, a potrebe su iz dana u dan sve veće. Svjesni smo toga da nitko od njih ne bi smio biti uskraćen u školovanju koje im otvara vrata za osamostaljenje i pomaganje mlađoj braći i sestrama, kao i u uzdržavanju obitelji.

Svjesni smo i toga da nikome u ova bremenita vremena nije lako, ali ipak s pouzdanjem kucamo na vaša vrata sa zamolbom da ne zaboravimo našu braću i sestre u potrebi, posebice djecu koja se bez školovanja ne mogu nadati boljoj budućnosti – tu im nadu ne smijemo ugasiti.

Imajmo hrabrosti od onoga malo odvojiti za one koji nemaju ni toliko. Bog vas blagoslovio!

***

Žiro račun: HR 68 2408002-1100022172

Devizni račun: HR 68 7030-1968319

Partner Banka d.d. Zagreb

Zaklada »Blažena Marija Petković«

Mallinova 4, 10000 Zagreb

tel. 01/46 77 609; faks 01/46 77 986

***

Objašnjenje uz prvu i zadnju stranicu:

Naslovница – na blagdan bl. Marije Propetoga, 9. srpnja u Blatu već dvanaestu godinu zaredom, otkad ju je sv. Ivan Pavao II. proglašio blaženom 6. lipnja 2003. u Dubrovniku, redovito se održava prije večernjega euharistijskoga slavlja procesija s njezinim relikvijama koje uvijek nosi predslavitelj, a ove je godine to bio mons. Dražen Kutleša, porečko-pulski biskup.

Zadnja stranica – već se uobičajilo da predškolarci dječjih vrtića »Marija Petković« iz Osijeka, Pule, Zagreba, Splita i Blata krajem školske godine hodočaste svojoj zaštitnici u njezino svetište, a ove ih je godine bilo 60 koji su sa svojim roditeljima, odgajateljicama i sestrama Kćerima Milosrđa zahvaljivali Bogu za dar zajedništva i odrastanja pod njezinom zaštitom.

**Posebna je svrha Družbe
da se sestre iz ljubavi prema Kristu
posvećuju djelima milosrđa prema bližnjemu;
od tih djela osobitu prednost imaju:
poučavanje djece, djevojčica i odgajanje siročadi.**

bl. Marija Proptoga

